

A. Christensen: Sammen med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) har jeg tilladt mig ved denne Sags 2den Behandling at stille nogle Ændringsforslag. Ved Omtalen og Begrundelsen af disse Ændringsforslag vil det være nødvendigt at gaa noget tilbage og kaste et Blik paa den Motivering, med hvilken Lovforslaget i sin Tid blev fremsat for det høje Landsting. Lovforslaget er af den højtærede Justitsminister motiveret ved, at der ikke i Tvangsarbejdsanstalterne findes Midler til at faa Folk tvungne til at arbejde, og dette skal i første Række bero paa, at der som Følge af Loven af 11te Maj 1897 om Vold mod sagesløs Person er blevet tilført Tvangsarbejdsanstalterne — og ganske særlig Anstalten i København — Befolkningselementer, som de tidligere enten ikke eller kun i ringe Grad have rummet. Den højtærede Justitsminister paaberaaber sig endvidere i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag en Ministeriet foreliggende Indstilling fra Københavns Magistrat, hvorefter Forholdet har været nogenlunde taaleligt i Tvangsarbejdsanstalten, saa længe dennes Belægning kun bestod af fattige, der afsonede en efter Fattiglovens § 41 ikendt Straf, og af Personer, der vare indlagte for Løsgængereri og Betleri. Disse Slags Personers Opførsel smeltede saalunde sammen med Ordenen i Anstalten, og alting gik godt, men Forholdet, siges der videre, er i saa Henseende blevet ganske forandret „ved den Tilgang af et for disse Anstalter ellers fremmed Element, som Loven af 1897 har bragt. Idet Loven henviser disse de raæste og hensynsløseste Individuer til Tvangsarbejdsanstalten, har Tanken formentlig været, om muligt, at kue deres brutale Instinkter ved alvorlig Tvang til Arbejde. Men som Forholdene ere — udtaler Magistraten — er man ikke meget langt fra Sandheden, naar man siger, at det væsentlig beror paa Fangerne selv, om de ville arbejde eller ikke“.

Det er altsaa i Belysning af denne Skrivelse fra Københavns Magistrat til Justitsministeriet, at det foreliggende Lovforslag maa ses, og jeg skal ikke nægte, netop i denne Belysning tager Lovforslaget sig ganske mærkeligt ud. Lovforslaget melder sig som indførende 3 Sorter ny Strafskærpelser for mandlige Tvangsfanger i Tilfælde af grovere Brud paa Anstaltens Orden. Man vil se, at Skrivelsen fra Magistraten til Justitsministeren gaar ud paa, at man vil finde nogle Midler, hvorved man kan lære disse Folk, der ere satte

paa Tvangsarbejde, at arbejde. I Stedet gaar Justitsministeriets Lovforslag ud paa at indføre 3 ny og særlig skærpede Straffe, naar Anstaltens Beboere gøre sig skyldige i grovere Brud paa Ordenen. Det er ikke meget langt fra, at man kan sige, at Tvangsarbejdsanstalterne ved Gennemførelsen af skærpede Straffe som disse gaa over fra at være Tvangsarbejdsanstalter til at blive Strafanstalter, endogsaa af en temmelig vidtfremskreden og veludviklet Art. Nu faldt det mig noget løjerligt at se, at Københavns Magistrat kunde fremkomme med en Begæring om et Lovforslag som dette, og navnlig syntes jeg, at Lovforslag og Motivering ikke stod i nogen god logisk Sammenhæng. Det forbavsende mig, da jeg nærer den største Højagtelse og Tiltro til den vedkommende københavnske Borgmester. Jeg har da, efter at denne Sag har været til 1ste Behandling, haft Lejlighed til saavel mundtlig som skriftlig at forhandle med vedkommende Københavns Borgmester om dette, og jeg har efter disse Forhandlinger faaet det Indtryk, at det foreliggende Lovforslag ikke fremkommer i en Skikkelse, som denne Borgmester kunde ønske. Tværtimod har Borgmesteren for mig udtalt Ønsket om, at denne Sag maatte blive underkastet en nøje Overvejelse, da det var en Sag af stor Vigtighed, og vedkommende Borgmester har ligeledes over for mig udtalt, at han for sit Vedkommende ikke havde nogen Lyst til at se Tvangsarbejdsanstalterne indrettede som Strafanstalterne. Derimod havde han meget stor Lyst til at finde Midler, hvorved han kunde lære sine Tvangsfanger at arbejde, da han havde den Mening, som jeg ganske deler, at det opdragende og det korrigerende Element for disse Folks Vedkommende skal være det gennem Arbejde at føre dem frem og gøre dem til nyttige Individuer i Samfundet, men det vil formentlig næppe kunne ske ved Indførelsen af de her nævnte Straffeskærpelser.

Jeg har nu tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag, og jeg skal ganske kortelig omtale dem. Det første Ændringsforslag indeholder en lille Ændring til det haarde Natteleje. Det foreslaas fra Ministeriets Side, at som Skærpelse af Cellestraffen kunde anvendes haardt Natteleje i indtil 7 Døgn, og i dette Tilfælde skulde vedkommende Fange henvises til at ligge enten paa den blotte Briks eller paa Arrestens Gulv. Jeg mener nu, at den blotte Briks kunde være tilstrækkelig haardt Natteleje. Det at lægge en Fange ned paa Arrestens Gulv vil i mange Tilfælde, fore-